

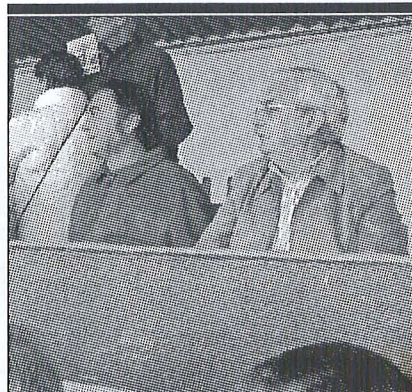
l'aveu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 8 d'abril de 2005 • Núm. 479 • Any X • 1.50 Euros

Un "oblit", vergonyos, al fullet publicitari de la Setmana de la Salut, deixa els actes del Geriàtric sense públic

La butaca maleïda ja té nou inquilí

Mundo s'acomiada,
d'alcalde, passejant-se pel
"municipal de la carxofa"
amb els tres gols del
Benicarló al Vinaròs

479

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

Al PP li caldria una mica de dignitat i guardar-se els retrets contra la llavors oposició fins que aquesta pugui treballar.

EL TEMA

Mentre el PP es queixa dels entrebancs que ha sofert el Ple ha donat l'alcaldia al socialista Escuder

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

PP, promeses ... un carro, ara, Psoe-Bloc, ... a treballar

Mundo i els seus ja han sortit de l'ajuntament. Tenim un nou alcalde. Ara venen els plors i lamentacions.

Tots tenim dret a queixar-nos i a protestar quan ens punxen, quan ens fan mal o no ens volen. La queixa és un dret que tenim. També podem dir, si cal, alguna que altra mentida piadosa quan convé.

El PP benicarlando ara està en aquesta situació, no el volen i l'envien de la que pensava seria la seua casa pels segles dels segles. Però no, senyors dels PP, se'ls ha acabat l'olla i ara toca passar a menjar algun que altre rosegó. Qui juga a la política ja sap que en un moment pot estar molt alt i als pocs dies, amb la cua entre les cames, se

n'ha d'anar cap a casa.

I ara es queixen i ens prometen que tot això que no han fet en 14 anys ja està tot a punt de caramel i, que si no es fa, serà culpa dels que entren. Volen que ens ho creguem ara que sabem el que han fet pel poble? Quina barra! Ja que els toca anar-se'n, el que haurien de fer és sortir amb un poc de dignitat.

Comprenem les protestes i les queixes, però que ara vulguen fer-nos combregar amb rodes de molí, això són figues d'un altre paner. El senyor Sisi, tots sabem qui és, i tot el que ha portat i ha fet per a Benicarló. Promeses..., un carro. Duros..., ni un.

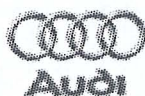
Com vam dir fa quinze dies, els que entren faena tenen.

CARXOFA: per a la premsa local, que aquests últims dies ha anat de bòlit amb tanta roda de premsa urgent i molt important del PP. Només han estat per als de Josemari (no està però mana). Un regidor en convocava una i els altres s'afegien i aprofitaven per a dir la seua. Total, per a no res, i als de la premsa els han fet perdre el temps miserablement. Quanta paciència!

PANISSOLA: per a l'alcalde i tots els regidors del PP que de cop i volta els ha vingut la inspiració i les ganes de treballar i fer coses. Ara ho volen fer tot. Tot està a punt. Ara que volen treballar no els deixen. Pobrets! Damunt els hem de tenir llàstima. Però tranquils, ara tindreu menys panissoles!

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
Exposició: Avda. Magallanes, 1
Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Rèquiem pel govern del Partit Popular

El PP s'acomiada amb presses i corrillos, tot i que porta més de 14 anys al poder, presentant el seu, inacabat, testament polític

text REDACCIÓ

dor de Governació, per a donar el balanç de les Falles del 2.005. Les

La tercera regidora que es presentava davant la premsa en el mateix

Per activa i per passiva, el Partit Popular s'ha encarregat de recordar des que es va conèixer la presentació d'una moció de censura, els temes pendents que queden per resoldre de la seva gestió. Tots ells constitueixen el gruix de les reclamacions

dels benicarlandos i, en tots els casos, casualment, estan a punt de solucionar-se, com han puntualitzat diversos regidors en les seves compareixences. Una maratón de notícies i un al·luvi de promeses s'han produït al llarg dels últims dies. El testament polític del Partit Popular està ple de promeses incomplides, que, d'altra banda, no són noves per als benicarlandos.

Els sona el desbloqueig de la partida Pove? I la inauguració del convent de Sant Francesc? Hi ha, a més, temes nous, com el Forum de participació ciutadana. L'equip de govern del Partit Popular ens ha deixat, al llarg d'aquests últims dies, frases per al record. Són desallotjats del poder, però asseguren que es van amb els deures fets, perquè la majoria dels temes que preocupen als ciutadans estan a punt de solucionar-se. Sense que servisca de precedent, La Veu s'ha "deixat voler" pel partit Popular aquesta setmana i es fa ressò de tots els assumptes que han assegurat, estaven a punt de solucionar-se. Descanse en pau l'equip de govern del Partit Popular.

LES MALIFETES DEL BLOC

Convoca Marcelino Domingo, regi-

festes josefines més llargues de la història s'han saldat amb un balanç "positiu" i hi ha "satisfacció" pel comportament dels ciutadans, a pesar de les baixes comptabilitzades en el mobiliari urbà. El mateix dia compadria també Mª Teresa Traver, la qual aprofitava per a arremetre contra el Bloc per Benicarló per l'ús que pretenen fer del Fòrum de Participació Ciutadana. "En el Fòrum no ha d'haver cap polític i hi ha dos regidors del Bloc que s'han apuntat", va denunciar. D'altra banda, explicava que encara no s'ha engegat, malgrat que es va anunciar la data del 20 de març per a la constitució definitiva "perquè és millor que es faça després de la moció, amb el nou regidor". Traver també va denunciar que l'adjudicació a l'empresa que s'encarrega de desenvolupar l'Agenda 21 a Benicarló, es va fer "pràcticament a dit" per l'anterior regidor delegat, Juan Lores, que només va requerir a una empresa perquè presentés pressupost "quan el normal és demanar tres pressupostos". La edil de Participació Ciutadana es veu que no recorda que va ser ella la que contractà l'empresa Gestcam.

matí va ser Ana Mª Febrer, edil de Benestar Social, que va anunciar la ficada en marxa a Benicarló d'una oficina de la xarxa AMICS, encaminada a la mediació per a la convivència social. La Conselleria de Benestar Social atorga una subvenció de

56.000 euros per a l'acondicament del local en el carrer Sant Francesc i 25.000 euros per a les despeses d'equipament mobiliari i informàtic. No obstant això, no es farà càrrec de les despeses de personal, que deurà assumir el consistori benicarlando.

Tancant la maratoriana roda de premsa, l'edil de Cultura, Francisco Flos, que va ser l'encarregat de recordar que "està a punt de comprar-se la Casa del Marquès", una operació amb la qual el Bloc estava d'acord, però el PSOE no. "Veurem el que fa el nou equip de govern", va advertir, recordant a continuació que "seria una llàstima que es perdés aquesta oportunitat d'adquirir un patrimoni que hauria d'estar en mans de tots els benicarlandos". En el cas de l'ampliació del Ródenas, va anunciar que "està en fase d'aprovació la resolució del PAI" i va recordar que en els pressupostos dissenyats pel PP, es va consignar una partida destinada a les expropiacions "per si fos necessari". D'altra banda, va anunciar la concessió d'una subvenció per part de Caixa Catalunya per al poblat ibèric del Puig de la Nao, que permetrà, entre altres activitats, la creació

PP: "ara la responsabilitat és dels nous"

ve de la pàgina anterior

d'una pàgina web i l'organització de diverses activitats. Altra entitat bancària, la Caixa Rural, es farà càrrec del cost del monument als pagesos benicarlandos que han dissenyat diversos artistes locals.

La **segona jornada** que va posar a prova als periodistes comarcals es produïa divendres passat. Convocava Ana Mª Febrer, regidora de Benestar Social, per a presentar els actes de la XII Setmana de la salut (sense els actes del Geriàtric). Compadien tres regidors. Xerrades, conferències i tallers en col·legis i

instituts, conformen la programació de la setmana de la salut. La edil, en aquest cas exercint en l'àrea de comerç, va presidir la segona roda de premsa, acompanyant a Fidel García, tècnic de l'oficina AFIC. Es presentava la remodelació de l'apartat de comerç a la pàgina web del consistori. Tancant les compareixences matinals Francisco Flos, regidor de Cultura. Ens presentava la nova temporada de teatre i l'agenda cultural de primavera, en la qual està inclosa l'esperada inauguració del Convent de Sant Francesc, el pròxim 25 de juny. El regidor delegat de l'àrea ha deixat

escrita i impresa la data de la inauguració en l'agenda, perquè al nou regidor no se li oblide. És a més un repte per a qui es faci càrrec de l'àrea de Cultura, que haurà de bregar amb la responsabilitat de la posada en marxa d'un complex del que molts dubten que estigui realment a punt en les dates marcades per l'edil. Cal destacar, d'aquesta roda de premsa, que l'edil de cultura recordava que l'agenda l'ha preparat l'actual equip de govern i que el que passe a partir d'ara, serà responsabilitat del nous. Les espases continuen en alt.

I després del comiat de Mundo, un Ple de tràmit i descafeïnat anuncia l'arribada d'Escuder

Enríc Escuder és el nou alcalde de Benicarló. Dijous matí es celebrava el ple extraordinari

en el qual l'oposició a l'equip de govern del Partit Popular va fer valer la seva majoria absoluta per a arravassar-li l'ajuntament a Mundo. Un saló de plens ple de representants de tots els partits polítics ha estat l'escenari. La presentació de la moció de censura contra el popular Jaime Mundo per part de socialistes i nacionalistes, amb la seua majoria absoluta permetia que la candidatura d'Escuder prosperés. El ple començava, segons marca la normativa, amb les paraules del candidat a l'alcaldia. Escuder va assegurar que, amb el nou equip de govern, "es crearà un poble per al segle XXI" i va prometre el desenvolupament de tots els potencials de Benicarló. D'altra banda, va dir que són "conscients de les dificultats" amb les quals s'haurien d'enfrontar i es va permetre el luxe de convidar en to irònic a Mundo, com diputat autonòmic, a "assistir a totes les reunions a les quals anem en les diferents conselleries i Diputació". D'altra banda,

va tornar a incidir en els objectius del nou equip de govern, que se centren, va dir "en la participació, la prio-

Escuder va rebre la vara d'alcalde de Flos, però de Mundo, les claus del cotxe oficial

rització dels temes socials" i a fer compatible el creixement sostenible amb el progrés social. Li contestava Jaime Mundo, encara com alcalde, qui va assegurar no entendre a l'alcaldia de la legislatura, la presentació de la moció. El primer edil va tornar a acusar Enric Escuder d'ambició "personal" i va basar la seva crítica assegurant que "dos dels seus regidors no han votat a favor de la moció en l'Assemblea Local" i que diversos dirigents socialistes desconeixien

les intencions d'Escuder. Era el torn a continuació dels portaveus municipals. Guzmán va acusar el Partit

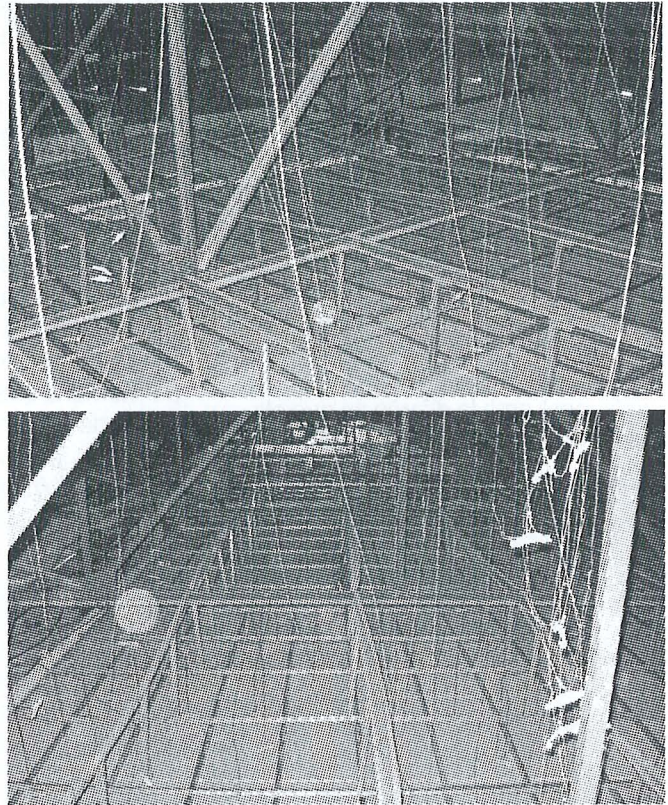
Popular de no saber governar en minoria. "Han estat més pendents de la presentació de la moció que de treballar". L'acumulació de les pèsimes gestions ha estat, va dir, el que es l'ha obligat a presentar la moció de censura. Per la seva banda, José Sánchez, portaveu dels socialistes, va demanar a Mundo que s'anés "amb dignitat", i no alertant als ciutadans de les obres que queden pendents. Per als socialistes, "assumim un govern a la deriva i la moció de censura és un acte de responsabilitat i

compromís". Marcelino Domingo, portaveu dels populars, referia els avanços que ha experimentat la ciutat durant els anys de govern del Partit Popular i afirmava que "deixem un ajuntament sanejat i en ordre". El lliurament de la vara d'alcalde a Escuder tancava una sessió plenària històrica per a la ciutat. És la primera vegada que Benicarló assisteix a una moció de censura contra l'alcalde.

Conservatori, pitjor, impossible

El fals sostre del conservatori de música Mestre Feliu ha començat a ser reparat. Després del descobriment del mal estat que es trobava l'estructura, instal·lada fa cinc anys i que amenaçava amb desprendre's, una empresa d'instal·lacions d'escaiola de Benicarló s'ha fet càrrec de la reparació de l'estructura, molt afectada a causa de la deficient instal·lació de la qual va ser objecte. Els especialistes estan procedint a l'apuntament del fals sostre de pladur i a reforçar l'estructura d'escaiola, que estava "en un estat lamentable, a punt de caure", segons han explicat. Les classes han estat suspeses en el centre mentre duren les obres, que està previst finalitzen el 12 d'abril. Cal destacar que ha estat necessari reforçar tota l'estructura del fals sostre, el qual, segons ha pogut saber La Veu, ha suposat un cost aproximat de dotze mil euros. D'altra banda, es van coneixent nous detalls sobre la situació en la qual es trobava realment l'estructura. En aquest sentit, La Veu ha pogut saber que va existir un segon informe de l'arquitecte municipal, previ a l'inici de les obres, en el qual s'aconsellava suspendre les classes. Els alumnes van continuar assistint al conservatori fins al dia 23 de març.

Es pot observar com les barres de sustentació de les plaques estan convadades per la manca de les suficients subjeccions

Taverna del Godallenc

1/04/05

text THE CHAPTAIN

Aquestos dies hem tret la barca a calafatejar i pintar al varadero per tenir-la a punt per la temporada. Mentrestant el Captain, deambula pel poble sense rumb fix i com sempre observant, xerrant i bevent amb qualsevol que es troba. Passejant pel carrer del Rei en Jaume no va poder evitar la temptació d'entrar a la llegendària taverna del Godallenc, que tenia la porta oberta. Allí estaven Enric i Serafina passant veta. Al seure amb ells et poden a contar com van baixar tots dos de Villoreis l'any 1966 i van agafar l'antiga taverna del Godallenc.

Per aquesta taverna havien passat personatges populars com ara Olla, Seva o Coll de figa, que, després de calar les xàrcies, anaven al Godallenc per fer-se tots plegats i amb el porró l'herbeta de llimonada i menta. Què pensarien ara aquests vells mariners si els expliqués que la llotja que els havia vist nàixer, estava enderrocada o que el campanar i l'església de fa uns anys no es pot veure per culpa d'un il·luminat que va fer plantar una gegantina torre de 17 alçades? Ara bé, allò que sí que se n'alegrarien seria del fet que ara tornem a comptar amb cèntims.

Però açò són velles històries. Ara, al Godallenc, Enric i Serafina estan passant veta a les espadnyes taverneres que encara elaboren amb jute, com abans.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 477-478

text EL LECTOR

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 477-478. Mot bé, senyora Garcia, veig que ja van aprenent de la competència. Aquesta setmana, com que la següent se'n van de vacances, li han col·locat dos números junts, però amb la diferència que els seus col·legues no dupliquen les pàgines (ni el preu) com han fet vostés. Almenys aquesta petita "garrama" de duplicar el número s'ha vist compensada amb un extra dedicat a Xavi Burriel que, per a mi, és un dels puntals de la seua revista i que espero que no deixi de ser-ho.

Com no podria ser d'una altra manera, el tema de la setmana està dedicat al que serà, sense cap mena de dubte, l'assumpte més important de l'any. Per fi arriba la moció de censura. Tot allò que no va poder ser al començament de la legislatura per una sèrie de misteriosos i inabastables entrebancs, ha estat possible quan només falten dos anys perquè tornen les eleccions. Però allò que més m'ha sorprès ha estat la llista dels titulars de les diferents regidories que publiquen a la pàgina tres. Em sembla que ningú no ho havia publicat i van vostés i allà va la llista completa. Com que encara no sé com ha quedat definitivament aquest pronòstic, no diré res. Només espero veure quants encerts han tingut. Hi ha qui diu que vostés són afins a cert partit polític que té nom de totxo (potser perquè els ignorants vinculen la utilització de la llengua pròpia amb posicions nacionalistes). A veure si es nota. En properes setmanes s'hauria de veure una millora qualitativa pel que fa a materials i colors. També s'espera una bona ensabonada al nou equip de govern i un cert tracte de favor donada la presumpta simpatia en els posicionaments. Que lluny queda aquell

arranjament del Bloc amb el Pp! Em fa la sensació que encara deu quedar una certa sensació d'infidelitat entre les files peperes, sobretot dins del sector més desbarrat dels conservadors i que representa el regidor Flos i la regidora Traver. La setmana que ve suposo que hi haurà declaracions de regidors conservador i ja tindrè temps de parlar-ne. De moment, que es prepare el futur equip de govern perquè l'artilleria mediàtica ja deu estar ben carregada i a punt de disparar. Que ningú no s'espere els cent dies de cortesia, perquè no els hi haurà. De moment l'alcalde Mundo ja ha dit que no podrà estar present al ple de la moció perquè precisament eixe dia també en té un a les Corts Valencianes, amb la qual cosa ens demostra, una vegada més, que el seu poble tant li fa, que ara ell és ùn polític de postín i que la seua feina està a València, no a Benicarló. Si fins ara estava poc per l'ajuntament, a partir d'ara encara el vorem menys. Deixarà el carismàtic Flos encapçalant la furibunda oposició al nou equip de govern format per nacionalistes i socialistes (nacional-socialistes, que diria un conegut incendiari radiofònic), autèntics desmembradors de la nostra societat i venuts a l'or català. Per tal d'acabar amb aquest assumpte, li vull dir una cosa, senyora Garcia. Voldria que m'aclarís si la foto de portada és un avís, una fotesa o una casualitat. Si s'observa bé, entre tots dos líders polítics hi ha un cartell on es pot llegir ben clarament la paraula "tropiezos", i jo no sé si es refereix als entrebancs que es trobaran dels altres, o als que ells mateixos es faran.

M'ha fet molta gràcia la metàfora de la mascletà que ha emprat la seua col·laboradora Sanz per tal de descriure la roda de premsa de tots els regidors ppopulars. Jo, més que "Tots a una veu", que sí que li pega prou a la posada en escena, hagués triat "Todos juntos en unión", que això encara els pega

més. Ja se sap que al monolític partit de Josemari, aquell que es mou no surt a la foto, per això no hi ha mai veus crítiques, tots pensen de la mateixa manera i així no cal escalfar-se el cervell, que un ja pensa per tots.

Els tafaners tornen amb les falles. Jo veig molt clar que no els falta la raó en cap de les coses que diuen a la seua secció, però una vegada més ens trobem amb allò que és intocable. Ja se sap que les falles fan el que volen, i no hi ha ordenança, reglament ni ban de l'alcalde que els pugui fixar unes normes ni unes regles del joc. Què hi farem? Les coses són així i no es pot fer res més. Si a algú no li agrada allò que passa al poble, ja se'n pot anar tota la setmana i tornar l'endemà de sant Josep.

Això que diu la foto denuncia deu tractar-se d'una espècie d'abducció. Segurament han vingut uns extraterrestres i s'han emportat les màquines... o potser ja s'han acabat les obres. S'han carregat tots els pinets que es van plantar a aquella zona, així com el cartell explicatiu. Tot plegat ens feia molta nosa a tots.

Avui tot em fa gràcia. M'ha resultat simpàtica la forma emprada per la col·laboradora Anglès de la tercera persona del singular del pretèrit imperfet de subjuntiu del verb "portar". No cal que ens diga de quin poble és. De bon rotllo.

Entra en vigor el Protocol de Kioto. Algú pensa que servirà per alguna cosa? Els EUA no se'n volen saber res, els xinesos cada vegada consumeixen més i Espanya pot augmentar les seues emissions. Com sempre, paper mullat.

No entenc que el futbol -regional preferent- tinga una plana sencera mentre que el futbol sala -divisió d'honor- només en tinga una tercera part (quan la té).

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Setmana Santa? Acento religiós? Fervor popular? Potser només pensaven a fer vacances.

Setmana de la Salut: "Oblit" dels actes del Centre Geriàtric

text NATÀLIA SANZ

Sols i abandonats. Així es van sentir el dilluns els residents del Centre Geriàtric de Benicarló, quan ningú va acudir a la Jornada de Portes obertes que havien preparat. Van fallar els contactes i no es va fer públic, encara que ningú s'atrevia a assenyalar al culpable. Els residents havien preparat una exposició amb els treballs que realitzen en els tallers i es van disposar a esperar als visitants i a la premsa, que se suposava devia donar difusió de l'esdeveniment. No va anar ningú. En el fullet editat amb motiu de la Setmana de la Salut, l'acte no apareixia anunciat. A la premsa, ningú la va avisar. La jornada de portes obertes incloïa també un taller de cuina en el qual es devien elaborar els típics crespells amb la recepta que una alumna conserva de la seva joventut. L'activitat està emmarcada dintre d'un dels tallers que els residents estan realitzant i en el qual han aconseguit recopilar un bon nombre de receptes antigues.

Tampoc es va presentar ningú per a elaborar-los en la cuina, malgrat que els responsables del centre havien avisat de la seva celebració i havien advertit que els residents no podien elaborar-los a causa de les seves limitacions. El taller de cuina se li va comunicar a la premsa que se celebraria el dimarts. I sense berenar ni ningú

que visités la magnífica exposició que havien preparat, els residents es van anar a dormir la nit del dilluns amb molta tristesa. L'error se subsanarà la pròxima setmana, amb una visita a l'exposició i l'elaboració dels crespells. Esperem que aquest dia, sí es faça pública la convocatòria.

Llanxa, èxtasi, haxix i una pistola a la terrassa del seu veí

text NATÀLIA SANZ

Un jove va ser detingut en la tarda del dilluns, com presumpte autor d'un delictes contra la salut pública, al localitzar un home en la terrassa del seu habitatge una borsa contint 1.100 pastilles d'èxtasi i diverses borses més amb pastilles d'haxix que van llançar un pes aproximat de 570 grams. A més va localitzar una pistola de salva detonant.

Aquesta persona va sorprendre al veí de dalt, que pretenia recuperar els gèneres despenjant-se per la balconada, i, després d'avisar a la Guàrdia Civil, va fer lliurament dels mateixos. Els agents van procedir a la detenció d'A.M.T.M., de 18 anys d'edat com a presumpte autor d'un delictes contra la salut pública. Els fets van tenir lloc durant la tarda del dilluns, quan una patrulla de la Guàrdia Civil es va desplaçar a un domicili de la localitat per a avisar al

seu propietari que devia desplaçar-se a la Caserna per a declarar sobre una denúncia contra ell. El mateix, al pensar que anava a realitzar-se algun registre en el seu domicili, va llançar la droga i la pistola a la terrassa del seu veí amb la intenció de recuperar-lo tot posteriorment, no aconseguint-lo al ser sorprès pel propietari de l'habitatge.

Interessos personals

Irreflexions

text JOAN RAÜL BURRIEL

En les eleccions municipals de 2003 Jaime Mundo, a més de presentar-se de nou com a candidat del PP a l'ajuntament de Benicarló, apareixia també en la llista de candidats populars a diputat autonòmic pel seu partit polític. Els dirigents populars -autonòmics?, provincials?- i segurament també ell i alguns dels seus col·laboradors locals, perceben vivament la possibilitat de perdre l'alcaldia. Mundo els havia servit lleialment al llarg de 14 anys i calia assegurar-li una jubilació daurada en el molt probable cas que perguera l'alcaldia. Van reflexionar els dirigents populars i el propi Mundo i col·laboradors sobre que era el millor per a Benicarló al decidir açò? Si situaven a Mundo en una posició de "sortida" en les llistes autonòmiques, era per que pensaven que el poble de Benicarló ja no el voldria com a alcalde. Aleshores, quin sentit tenia posar-lo de nou al capdavant de la llista local? D'alguna manera no volien reconèixer que ho havien fet mal. Una decisió com aquesta només podia estar motivada per interessos partidistes. O el que és el mateix,

pels interessos personals del conjunt de persones que formaven i formen encara l'aparell directiu del PP.

Al llarg dels 14 anys en que Mundo ha estat alcalde em pogut observar el seu procediment de gestió i enfrontament de les crisis de govern que li han anat sorgint. Recordem el cas Cuenca i d'altres. En diverses ocasions aquest setmanari i alguns dels seus col·laboradors han denunciat aquesta manera de fer. Quan hi ha hagut un problema que ha exigut que algú en nom de l'ajuntament donara la cara davant del poble de Benicarló, el senyor Mundo ha desaparegut de la primera línia de foc, situant a algun regidor en el lloc que li correspondria a ell per ser la màxima autoritat del govern municipal. Les conseqüències d'aquesta manera han estat nefastes per al regidor de torn. De nou una manera d'actuar que no tant sols no mira pels interessos de Benicarló, si no que tampoc té en compte els del seu propi grup polític. Han estat, de nou interessos personals.

Sembla que a partir d'ara tindrem nou equip municipal. Bipartit, ja li

diuen. A Escuder ja li estan fotent canya acusant-lo, precisament, d'allò del que Mundo és expert: l'interès personal. Pot ser té raó; Mundo és un expert en actuar des del poder polític només per interès personal i en sent l'olor cada cop que Escuder li passa pel costat. Propi dels animals polítics, suposo. Del inconsistent i contradictori viatge del Bloc al llarg d'aquesta legislatura, en altres ocasions ja he dit alguna cosa. Ara caldrà donar marge per vore si finalment han trobat el seu lloc. Jo me'n alegraré molt.

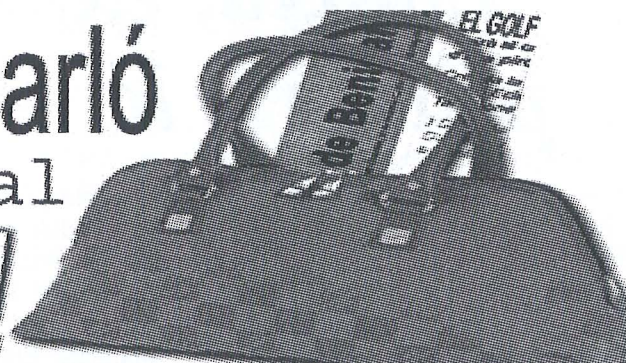
Per acabar, un consell al nou equip de govern. Suposant que compten amb un projecte polític propi per a Benicarló, que ja deuen haver negociat i acordat, facen tres coses:

- 1) Aplicar-lo. Sembla bàsic, però és el principal pecat dels polítics.
- 2) Evitar modificacions que s'aparten del projecte original per voler accontentar més gent. Si el projecte és bo, cada cop més gent ho reconeixerà.
- 3) Ignorar l'oposició (al menys durant els propers dos anys). Si tingueren raó ara estarien manant amb majoria absoluta.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

Directora/ CRISTINA GARCIA
 Cap de Redacció/ JORDI MAURA
 Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
 LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 BAUSA, VICENT B
 NATALIA SANZ,
 LLUCH, RAMON
 JOSEP V. TAUS,
 COSTA
 Fotografies/ NATALIA

Per Xavi Burriel

1. Per damunt de tot el nostre insondable Ajuntament està determinat a convertir la plaça de la Constitució en la Jemal-el-Fnaa de Benicarló, un gran espai de trobada de totes les activitats ciutadanes com el que centra la vida diürna i nocturna de la ciutat de Marràqueix. Des del final de l'any passat hi hem pogut veure: llumetes de Nadal, l'emblema lluminós de la Carxofa com si fóra una enorme gaiata castellanenca, l'escut hortera, per què no dir-ho?, de la JCF... Només ha faltat la il·luminació pròpia de l'acento religiós. Ara que, a la vista de la que es va armar l'última vegada que van encendre un pannel lluminós per Setmana Santa, no ens estranya que ho hagen deixat córrer.

2. Moció de censura: quan aquesta Veu eixirà a la llum, ja sabrem si Jaime Mundo ha fet cas

del que li demanen i es canvia el cotxe per un amb més maleter per portar de València els milions que li reclamen. També sabrem si l'última fulla de la margarida el va fer assistir al plenari de les corts valencianes o fer costat a la marineria en el tràngol municipal de dijous.

3. Respecte al mateix tema, hem sabut que alguns diputats del PSOE no veuen aigua clara en la fraternitat amb el BLOC a Benicarló. En altres llocs, sí; a Benicarló, no. Qui hauria de témer l'abraçada de l'ós?

4. Respecte al mateix tema 2. En les últimes setmanes el PP ha multiplicat les compareixences davant a premsa fins al punt de fer perdre la paciència als amics gasetillers. De tres en tres les convoquen per anunciar tot el que tenien ja firmat i compromés i no van poder dur a terme... I és ben cert, tots ho sabem, els va quedar molt per fer, quasi tot!

5. Testament floral és el que ens deixa el govern que ix: jardineres, xiprers, floretes, nous bancs... El poble és un verger de tristes flors en cossiet que només fan que posar entrebancs per al passeig disciplinat i amable. Xe, haguéreu fet bones zones verdes, que no en tenim ni una! No haguéreu permés que es perdera la zona verda del Barranquet, el pinar de l'avinguda del Papa Luna, la Tossa...

JOSEP BARBERÀ, PERE
DORRÀS, XAVIER BURRIEL,
EL MUSSOL, CARLES
PARÍS, OLGA LLUCH,
TOLITO, JUAN CARLOS
I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Per fi, el Protocol de Kioto entra en vigor (i2)

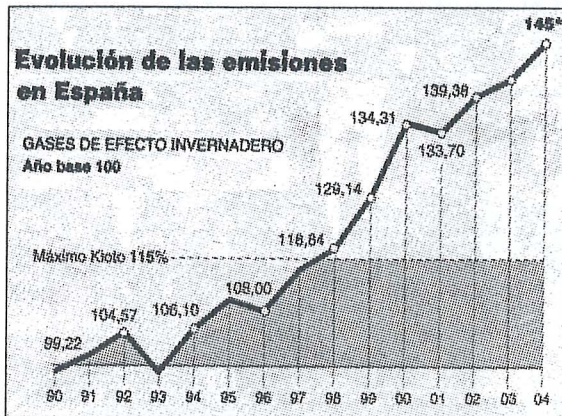
El Estat Espanyol pertany a la Unió Europea (UE) des de l'any 1986 i, des d'aleshores, ha d'assumir la seva política mediambiental. La UE ha sigut la capdavantera mundial en la defensa de les mesures contra el canvi climàtic. La ratificació europea del Protocol de Kioto (PK) es realitzà el 4 de març de 2002, i fins el 14 de juny, la revalidaren els parlaments dels estats membres. El PK obliga a la UE una reducció del 8% dels gasos d'efecte hivernacle

(GEH) respecte a les de l'any base de 1990 per al lustre 2008-2012. Els diversos estats divergeixen en renta per càpita i en tones anuals de GEH emeses per habitant. Segons principi de responsabilitat comuna però diferenciada, certs estats han de reduir els GEH emesos -Luxemburg (-26%), Alemanya (-21%), Dinamarca (-21%) o Regne Unit (-12,5%)-, altres han de mantenir les emissions de 1990 -França o Finlàndia- i els demés poden augmentar-les -Grècia (+25%), Portugal (+24%), Irlanda (+13%) o Estat Espanyol (+15%). El balanç total aconsegueix la reducció del 8% fixada pel PK.

Tal com es pot comprovar a la gràfica, les emissions espanyoles de GEH han augmentat des de 1990 fins 2004 en un 45%. Fins 1996, hi ha una sèrie de daltabaixos però, a partir d'aleshores, la pujada és clara i continuada. L'any 1998 ja es superava l'augment permès pel repartiment de la UE. Les causes han sigut el gran creixement econòmic, basat en el boom de la construcció, i l'absència de polítiques efectives de control de les emissions. Des de finals de 1995, ha sigut el Partit Popular (PP) qui ha governat l'Estat Espanyol

Durant la dècada dels noranta, la Intensitat Energètica de l'Estat Espanyol -energia consumida per cada unitat del PIB en quilos equivalents de petroli per cada unitat monetària constant de 1995- ha passat de 0,222 a 0,227 kep/ECU95, amb un increment d'un 3%. Mentrestant, la UE passava de 0,216 a 194 kep/ECU95, amb un descens de 9,3%. El creixement econòmic espanyol dels darrers anys - un 4% del PIB de mitjana durant els anys noranta- s'ha fet a costa d'incrementar la ineficiència energètica. Per a crear una unitat de riquesa, consumim més energia, i com aquesta s'obté majoritàriament a partir de combustibles fòssils, emetem més GEH.

La manca de polítiques actives del govern popular pel compliment del PK ha sigut palesa. Fins febrer de 2004, un mes abans de les eleccions generals, no s'aprova l'Estratègia Espanyola front el Canvi Climàtic que fou valorada com un brindis al sol per les organitzacions ecologistes i sindicals al no fixar cap assignació de reducció d'emissions per sectors econòmics, cap calendari ni pressupost per a la seva aplicació. Per la Directiva 2003/87/CE sobre el comerç de drets d'emissions, els membres de la UE devien redactar uns

Plans Nacionals d'Assignació d'Emissions (PNAE) abans de l'abril de 2004, per a repartir entre les diverses empreses drets d'emissió de quantitats concretes de GEH que podrien vendre. Les noves empreses hauran d'adquirir aquests drets per a poder emetre fum a l'atmosfera. El govern popular deixà sense fer el PNAE.

Han abundat les opinions de membres del Partit Popular no massa favorables a l'aplicació del PK. Loyola De Palacio, anterior comissària d'Energia i Transport de la UE, ha defensat la promoció de l'energia nuclear per aconseguir dels objectius de Kioto. Un mes abans de conèixer-se la ratificació russa del PK, De Palacio demanà a la Comissió Europea la necessitat de replantejar-se els objectius del protocol i el comerç d'emissions perquè suposaran un esforç excessiu a les empreses europees. El Secretari d'Estat de l'Energia del govern popular José Folgado digué que "Kioto no ha de convertir Espanya en un cementiri d'empreses" i manifestà que "el carbó i l'energia nuclear són insubstituïbles".

El nou govern socialista ha canviat el discurs i, almenys de moment, l'acció política respecte al Protocol de Kioto. El 6 de juliol, es presentà el PNAE a la Comissió Europea. S'ha fet la presentació pública de l'Estratègia per a l'Estalvi i l'Eficiència Energètica per a Espanya 2004-2012 amb l'objectiu de reduir la intensitat energètica en un 7,2%. Quan a l'evolució de les emissions, el nou govern s'espera reduir les emissions en un 0,4% fins 2008, i en els darrers quatre anys fins 2012 un 16% i deixar l'augment en un 24% respecte l'any de referència. La reducció de 9% fins arribar al 15% permès, s'assolirà amb la fixació de boscos i camps de conreu (2%) i per la compra de drets d'emissió a països del 3r món (7%). És poc creïble que amb un sistema econòmic malbaratador d'energia i un parc automobilístic en augment, es puguin complir les previsions.

A la 10a Conferència de les Parts del Protocol de Kioto, celebrada a Buenos Aires el desembre passat, es començà a parlar del post-Kioto, de l'escenari de reducció de les emissions més enllà de 2012. En aquesta segona fase de reducció de les emissions ja entrarien els països no desenvolupats. La UE proposà una reducció del 20% al 45% de les emissions de 1990. Estats Units, Aràbia, Índia i Xina s'oposaren a l'assoliment de nous compromisos de reducció.

Estats Units, que no ha ratificat el Protocol, sols podrà assistir a la propera conferència com observador. Però el líder mundial en emissions va a la seva. El Senat Nord-americà ha aprovat recentment que les companyies petroleres extraguin cru de la Reserva Nacional de la Vida Silvestre de l'Àrtic a Alaska, amb l'oposició del Partit Demòcrata i els grups ecologistes.

Breus però intensos

text NATALIA SANZ

L'escriptor benicarlando Jaume Rolíndez va presentar el divendres a la tarda en el local de la Penya El Setrill el seu nou llibre, "Cercant l'ànima del Maestrat dels castells". A través de la poesia, l'autor pretén mostrar, amb la mirada de la llum, l'aigua, els colors de la terra i els paisatges, la història dels castells del Maestrat. La ruta no té fronteres per a Rolíndez en aquest llibre editat pel Centre D'Estudis del Maestrat. El Baix Aragó i les terres de la Tinença són també objectes dels seus versos.

La companyia de teatre benicarlanda "Teatre de Guàrdia" ha posat en escena aquest cap de setmana La casa de Bernarda Alba. Un elenc de divuit actrius interpretava els papers de la dramàtica obra de Federico García Lorca. Un crit de llibertat de les cinc filles de Federico, mort per una bala assassina. Conflictos d'edat en una Espanya profunda i retrògrada, en

un poble menut, on les mirades són indiscretas i és necessària guardar les formes. Un crit de rebel·lia de les cinc filles, i la mà ferma d'una mare. Totes elles interpretades amb mestratge per les joves actrius de Teatre de Guàrdia que, una vegada més, han demostrat que no hi ha repte insalvable per a elles.

El passat 22 de març la benicarlanda Vicenta Rosa Ferrer Ferrer va complir 103 anys. Vicenta Rosa, que va néixer el 22 de març de 1902, manté vius els records de la seva joventut i especialment aquells en els quals va treballar en la desapareguda i emblemàtica fàbrica de teixits Roig Marín. També recorda els anys en els quals va estar a Barcelona treballant dur per a poder sortir avant en una època on les oportunitats no eren les d'ara. Va estar casada amb el conegut Miguel "El Peixero", al que recorda de manera insistent. A pesar de la seva edat, menja de tot i poques vegades va al metge segons ens relata la seva família.

Tornen els divendres literaris d'Alambor

L'associació cultural Alambor engendrarà, a partir del pròxim divendres, la quarta edició dels divendres literaris. Després de l'èxit obtingut en anteriors convocatòries, el local de la Penya El Setrill serà de nou punt de reunió dels amants de la bona literatura en català, i el lloc on es presenten un total de quatre publicacions. Els divendres literaris s'obrirà aquest divendres amb la presentació del llibre de Vicent Usó "Les ales enceses", a càrrec de l'autor i de Carles Lluch. El 15 d'abril, serà Josep Manuel San Abdón l'encarregat de

presentar "L'instint de la seducció", de Sebastià Serrano, mentre que el 22 d'abril, Alambor rendirà el seu particular homenatge a Alfred Giner Sorolla, recentment mort. Josep Igual i Ramon París presentaran "Arran de mar". L'aposta cultural de primavera de Alambor es tancarà el 29 d'abril amb la presentació del llibre "L'hivern del tigre", d'Andreu Carranza. La cita dels divendres literaris de Alambor és a les vuit de la tarda en el local de la Penya Setrill.

Control de pistes de Benicarló

12a Reunió Nacional de Fondo

text CA Baix Maestrat

El 23 de març es va realitzar un control a les Pistes d'Atletisme de Benicarló amb una bona participació d'atletes del BAIX MAESTRAT. Al 1000MLL, Francisco Ferrer va acabar la prova en 1ª posició amb una marca de 3'28"4 seguit d'Ismael Kassmi també del B.M amb 3'47"3, Hamid Bakkaul 4t amb 4'37"9,, Iñaki Giner 1er en categoria Cadet amb 3'21"7, Alejandro Marzà 3er. amb 3'43"4, Javi Giner fou 1er en categoria Aleví amb 3'48"2, 2n David León amb 3'48"6, Marcos Añó 3er. amb 3'49"6, Erik Aneas 4t. amb 3'54"7, Loel Valera 7è amb 4'11"745, Alfonso Marqués 11è amb 6'11"7. En la prova d'Alçada en categoria Aleví: 1er

Joel Valera amb 1'16, 2n. Erik Aneas amb 1'16, 3er Javi Giner amb 1'10, 4t. Marcos Añó amb 1'10,5è David León amb 1'05, 6è Hamsa Fich amb 0'90 i 7è Kalid Kassmi amb 0'80. En categoria Benjamí Fem. participà Pepa Fabrregat acant 1ª amb 1'00. En Salt de Llargada Alejandro Marzà, cadet fou 1er amb 3'82m i Francisco Ferrer, infantil, 2n. amb 3'89. En el Triple S. Cristina Ferrando, categoria infantil, fou 1ª amb 9'20 fent M.P. i Anna Prats 2ª amb 8'09. Alejandro Marzà 1er, categoria Cadet amb 6'87 i Francisco García 1er categoria Junior amb 10'33m.

El 26 de març es va fer a Burjassot la XIIª Reunió Nacional de Fons amb la participació d'atletes del Baix Maestrat. En la prova del 2000MLL Javi Giner

fou 13è amb 8'14"7. En el 3000MLL Fran Sastre fou 2n. amb 10'13"5 i fent M.P, Iñaki Giner 11è amb 11'16"9 i M.P. i Nacho Violat 19è amb 12'44"9. En el 5000MLL Jesús Marzà categoria Senior, fou 3er amb 17'13"5

Les dos cares de l'Indret Peníscola

text: CH INDRET PENÍSCOLA

Primera Autonòmica 2ª Fase

En aquest moments, l'equip peníscolà, esta en fase de decidir si pot i vol continuar l'any que ve en aquesta 1ª Autonòmica. La capacitat i nivell demostrat, ens fa ser optimistes a mitges.

Per a guanyar un encontre no és suficient amb moments brillants, això, esta a l'abast de tots els equips, i per l'Indret Peníscola sembla que ja en té prou.

Si el partit disputat, en aquesta ocasió, en la ciutat d'Elx, es mostrés en termes borsaris, la gràfica representada seria demolidora. L'especulació de la primera part, es va traduir en una fallida total.

Les dos cares de l'Indret Peníscola van ser representades exquisidament el dissabte passat al pavelló Carrús de la ciutat d'Elx.

Els primers compassos de l'en-

contre van ser d'un domini total per part d'un ordenat i eficaç Peníscola. Els il·licitans no van trobar resposta al gran joc dels visitants. L'avantatge aconseguït pels Peníscolans augmentava al pas del minuts, amb una màxima renda de 4 gols al voltant del minut 25 de la primera part. Finalment, dues errades consecutives dels visitants, van deixar el resultat final d'aquest primer període en un clar 9-11.

Però en la segona part les coses van canviar, i de quina manera. L'Elx va sortir en tromba, i la magnífica defensa desplegada per l'Indret Peníscola va desaparèixer. A més, el central de l'equip Peníscolà, Fede Beltran, es va lesionar, augmentant l'incertesa en eixos fatídics minuts.

La precipitació en atac més la pobre defensa del Peníscolana donar moltes facilitats a l'Elx per distanciar-se en el marcador. Al minut 45 un clar 19-13 a favor dels locals, ficava les coses molt difícils per a

alçar el partit.

La milloria del Peníscola en la part final de l'encontre no va ser suficient per emportar-se els punts, i ara la situació és complicada. Cal afegir el més que provable descens del C.H. Elda de 1ª Nacional, fent el numero d'equips candidats al descens a cinc, i no a quatre, com en un principi estava establert.

C.H Elx Kaitex : 23

Domingo Puentes, Eduardo Almarcha, Ismael Amoros (1), Miguel Navarro (4), Jorge Macia (4), Alejandro Rubio, Isidro Garcia, Jose M. Garcia (7), Miguel Gandia (4), Amador Carvajal (3), Elias Martinez, Pau Sempere.

C.H. Indret Peníscola: 19

Alejandro Martínez, David Escura, Fede Beltrán, Jose Herrero (4), Esteban Simó, Raúl París (2) Miguel Antón (2), Guillermo Segarra (1), Pablo Soriano, Conrado Monterde (8), Miguel Puerto, Erik Chinchilla (2)

I ara tres al Vinaròs

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Dec ser un monstre. De veritat. No deu ser sa el malaltís sentiment de goig que vaig experimentar diumenge passat quan, en comptes d'alegrarme de la victòria del Benicarló, em va pegar per pensar en com devien estar de malament els vinarossencs que havien vingut al Municipal de la Carxofa i havien pagat deu euros, deu, per anar-se'n cap a casa amb la cua entre les cames. I això no pot ser bo, m'ho hauria de fer mirar; el que passa que és ja se sap, que el món dels sentiments és tan i tan estrany i tan i tan allunyat de la raó.

En aquest derbi comarcal per fi es va poder contemplar mig plena la tribuna, no va ser allò d'haver colzades però tant de bo tots els diumenges foren així. A les grades hi havia gairebé tants aficionats locals com forasters, és més, estic segur que van anar més benicarlondos al Servol al partit de la primera volta que diumenge passat ací. Som així de sépies, què li hem de fer.

Darrerament m'entreté molt això del Benicarló. Quin esperit més senzill, no? Em fa feliç, dues hores cada quinze dies m'abstrau de la humanitat i l'univers sencer un equip de futbol de primera regional. Immens. Si fa tres setmanes me'n vaig xalar la gana amb la victòria contra el Saguntino, la vespra de sant Vicent Ferrer, patró del valencians, no va ser menys. No va ser menys però va ser diferent. Contra el Saguntino se'm va desbocar una mica l'instint masoca, patint fins a l'últim moment per arribar al final amb un estruendós esclat d'alegria. Contra el Vinaròs va ser una

altra cosa, l'esclat de goig es va perllongar sense solució de continuïtat durant els noranta minuts de joc i el quart d'hora del descans; com si estiguera escoltant una mascletà infinita, etema.

Des del primer moment es va vore amb claredat que els de Xoco havien sortit a guanyar i a enllestir aviat. Especialment motivat semblava Raül Martínez, que al minut set ja li havia donat fet el primer gol a Cristian Martínez i al setze ja havia marcat ell mateix el segon en superar una teranyina espessíssima de defensors forasters. Els vinarossencs, tant des de la grada com des del terreny de

amors. Efectivament, Xoco va fer sortir al terreny de joc Jaime Mundo i Paco Flos (Marcos Marzal no hi era perquè havia tingut un accident del qual espero que ja estiga del tot recuperat) per agrair-los la seua dedicació i col·laboració amb el CDB com a membres de l'ajuntament i com a socis de l'entitat. I ells van baixar a rebre l'ovació del públic. Va haver qui va aplaudir, molts, va haver qui no va dir res, molts també, i va haver qui va pegar quatre xiulits, dos. Mentrestant, els vinarossencs s'ho miraven amb estupefacció, no l'havien vista mai una cosa així. Meravel·lós, de veritat, quines pensades més originals.

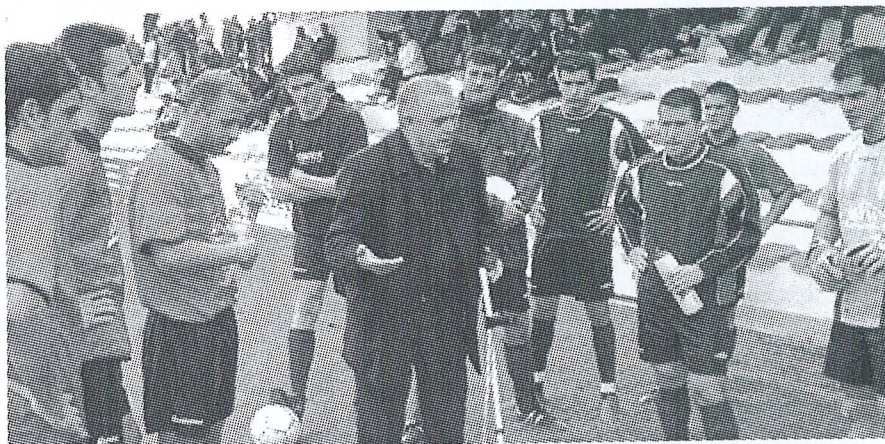
Només un però: no tinc constància que el senyor alcalde, tal i com es va dir pels altaveus, siga soci del Benicarló, son pare té l'immens honor de ser el soci número u, però ell personalment, si no s'ha fet enguany, no n'ha sigut mai de soci.

Encara em deixava una cosa. Com que l'entrenador encara

va amb crosses, quan l'àrbitre va indicar la mitja part, els jugadors del Benicarló en comptes d'adreçar-se cap als vestidors se'n van anar cap a la banqueta on estava Xoco per rebre allà mateix les instruccions tècniques. Un no parar va ser en comptes d'un descans.

La segona part va ser una delícia. Un persistent atac i gol del Benicarló. Els teníem tancats a l'àrea menuda i sort van tindre que en els moments decisius els nostres davanters van fallar més que una escopeta de fira i que el seu porter va estar encertat perquè se n'hagueren pogut endur perfectament set o vuit al morral. Raül Martínez, Rubén Flos, Cristian Martínez, De la Fuente, Cholo, Anta... van competir en animada disputa a vore qui en fallava més.

PASSA A LA PLANA SEGÜENT

joc, s'ho miraven i no s'ho podien creure. Amb dificultat passaven de la línia del mig del camp i no tenien alè ni per protestar. Però, ah amic, en un d'aqueixos contraatacs que Déu sap d'on es van treure, ens van marcar i ens van posar, una miqueta -només una miqueta- l'ai al cor.

El descans va ser brillantíssim, emotiu. Josvi Palanques havia organitzat una rifa amb més de mitja dotzena de premis, o més d'una dotzena, quina barbaritat. Vinga pegar voltetes la primitiva ruleta que es gasta per a aquests menesters. I gira, i gira... i allò no s'acabava mai. Però si espectacular va ser el sorteig, millor va ser encara l'homenatge que el nostre president-entrenador els va dedicar a tres prohoms de la cultura, l'esport i la cultura i l'esport locals per la seua dedicació al club dels nostres i seus

VE DE LA PLANA ANTERIOR

De la Fuente però va aconseguir marcar el tercer que feia una mica de justícia al marcador. Quan ja semblava tot dat i beneït un davant muixorrero no sé massa bé com -ni ell tampoc- va tirar una pilota al travesser. Però res, ni saranda, el cos no em va fer ni moviment de tan clar com ho veia.

Ara som vuitens i tenim tot el dret

del món a continuar lamentant-nos per no haver jugat així la primera part del campionat.

LA NOTA.

Abans d'iniciar-se el partit es va guardar un sentit minut de silenci per la mort de Morets, mític davant del CD Benicarló i avi dels actuals jugadors Adrián i Cristian Masip. El mateix minut, no cal dir-ho, va aprofitar també per recordar el desaparegut Joan Pau II.

LA SENTÈNCIA.

"Un derbi és un derbi", els dos entrenadors als mitjans de comunicació després del partit.

EN OTRO ORDEN DE COSAS.

Aquest de segona regional ho celebren tot i no van jugar per coincidir els partits amb la vespra de sant Vicent Ferrer, el més taumatúrgic entre tots els sants valencians mai coneguts.

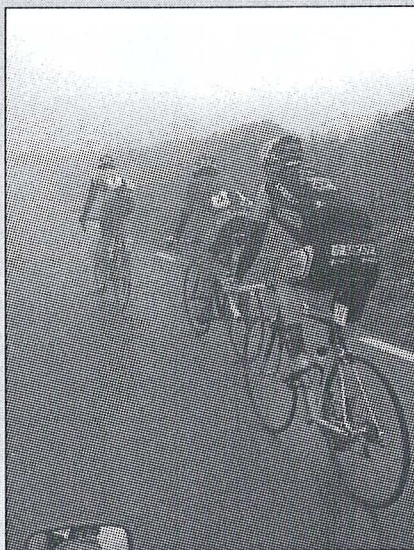
Ronda ciclista al Maestrat passada per la pluja

text GREGORIO SEGARRA

1ª etapa: Benicarló - Sant Jordi 165 Km

Amb la pluja com companya de viatge, 84 corredors van prendre la sortida en la XXXIII Ronda Ciclista al Maestrat. La carrera comença moguda i amb diverses escapades. A les primeres rampes de l'Alt de la Tfanera (1ª), un grup de 8 corredors, dels quals quatre pertanyien a l'equip Soctec, són cap de carrera. La situació sembla més que propicia per a l'equip dirigit per Juan Carlos Guillamón, però per darrere, Garcamps i Saunier Duval assumeixen el protagonisme de la cacera i l'escapada no acaba de fer forat. Després del perillós descens, degut al relliscós del terreny, s'afrenta el llarg ascens al Port de Culla (1ª) amb la carrera totalment trencada i amb el Soctec encara amb quatre corredors en el grup davant. Garcamps ha col·locat a tres: Nally, Casanova i el que, a la fi, serà guanyador de l'etapa, José Hernández. Grefusa té altres tres i Belda, del Cosaor, completa la que serà l'escapada bona del dia. Per l'alt, i entre una espesa boira, el Soctec fa ple al copar les tres primeres places. Tot semblava indicar que seria, igual que l'any passat, el gran triomfador del dia. Però no va ser així. Prop de l'Alt de Tírig (3ª), última dificultat muntanyenca de l'etapa, tan sols queden Parras i González -aquest ja molt minvat- en el grup de vuit que comanda la prova, en canvi, la veterana guineu del ciclisme Pepe Escrig ha aconseguit mantenir als seus tres

homes i pensa a jugar les seves cartes. Primer es va Casanova i amb ell Garrido i quan Hernández salta des d'endarrere com una moto, Casanova li espera. El trio es

va decidit cap a la meta de Sant Jordi, però a la sortida de Cervera Garrido cau a terra. S'aixeca ràpidament i continua en carrera, però ja no va a poder enllaçar. Pepe Escrig decideix que Hernández siga el guanyador i capdavanter per a la 2ª etapa. Els dos companys entren en la meta de Sant Jordi - abarrotada de públic a pesar de la pluja- agafats de la mà i el desventurat Garrido ho fa en 3ª posició a 47".

2ª etapa: Factoria Mobles Forés Sant Jordi - Benicarló 140 km
Moments abans de la sortida es va guardar 1' de silenci per la mort de Juan Pablo I. Surten 62 corredors, al no prendre la sortida dues dels

64 que van acabar ahir l'etapa. De sortida ja es forma la primera escapada de 12 corredors que són neutralitzats camí de Santa Magdalena. després de la neutralització salta Antonio Vicedo (Profiltek) però també és caçat i pujant el port de La Salzedella es trenca definitivament el paquet. Pel port passen 8 corredors escapats amb 1'20" d'avantatge sobre altre grup petit i 1'50 sobre el pelotó en el qual transita el líder José Hernández. En el descens s'uneixen els dos grups d'escapats i es forma un de 8 corredors: Daras, García, Cánovas, Lluna, Ramírez, Nally, Belda i Moltó. Majoria de Soctec i Garcamps, amb tres ciclistes cadascun. Estava clar que l'etapa era cosa de dos equips. Per l'Alt de La Serratella passen al capdavant Nally, García i Cánovas, que han distanciat als seus companys de fugida en gairebé 2'. El pelotó amb el capdavantera pensa ja a 2' 40", després d'un esgarriós descens, el trio de cap aconsegueix mantenir l'avantatge fins a la meta de Benicarló. Nally, que ha estat capdavanter virtual de la prova, veu com en els últims quilòmetres el seu company Casanova, que ha deixat el pelotó, per a anar també escapats, li retalla el suficient temps com per a arrabassar-li el triomf a la general. En la meta del carrer San Francisco s'imposa, lleugerament destacat sobre els seus dos companys de fugida, Joaquín García. El vinarosenc Casanova guanya la general i el Garcamps per equips.

CD BENICARLÓ JUVENIL 2 - CD ACERO "A" 1

text GREGORIO SEGARRA

Jorge, Fuentes, Emilio, Víctor González, Foix, Seva (Fibla 70'), Jordi (Pío 70'), Víctor Esbri (Alberto 85'), Marcos (Pérez 80'), Irigaray i Peinado.

Una vegada més, Irigaray va ser el jugador genial capaç de decidir per ell mateix un partit que se li havia posat molt costa amunt al seu equip quan va perdre al polivalent Peinado -en aquesta ocasió davanter- per expulsió. Corria el minut 20 de partit i el brau jugador benicarlando va rebre una terrorífica entrada d'un defensa que va repel·lir des del sòl. L'àrbitre delencontre va amonestar al jugador visitant i va expulsar al local. Ni les baixes de Alex, Jose o Juanjo -habituals titulars- ni la inferioritat numèrica van ser obstacle per als "rojillos" que després d'aguantar el tipus en la primera meitat, van sortir disposats a tot en la segona. Irigaray va avançar al Benicarló en el 71' al recollir una bona passada de Pío al mateix temps que l'Acer també s'havia quedat amb 10 per expulsió del seu porter. Quan tot semblava controlat, una sortida en fals de Jorge va propiciar el gol de l'empat visitant, però de nou Irigaray, a 5' del final, es va inventar una jugada que només són capaços de fer uns quants genis i va batre al porter visitant des de fora de l'àrea. Victòria tan treballa-

da com justa d'un equip que sap sofrir i que, sigui el que sigui el que passe d'ací a la fi, està quallant una de les millors temporades en la seua història.

RESULTATS DEL C.F. BENIHORT

L'Infantil va guanyar en el Camp de Futbol de les Pistes d'Atletisme de la Partida Povet (a veure si amb el canvi ho bategen d'una vegada) al At. Ondense, un dels primers classificats, i ho va fer amb autoritat (5-2). El Cadet, en canvi, semblava tenir-lo més fàcil, però va haver de suar i remuntar un parcial de 0-1 al descans per a guanyar finalment 3-1. El Benjamí "A" i el Prebenjamí van descansar i l'Aleví "A" va ajornar el seu partit contra el Torrenostra "B" a causa de la pluja.

FUTBOL BASE

Tan sols van jugar els equips

Infantil i Cadet del Benihort el partit ajornat en el seu moment, a causa de la neu, contra Els Ports. En aquesta ocasió amb un temps primavera, els infantils van perdre 5-1 i els cadets van guanyar 0-1, gol d'Eloy Molina amb l'esquerra! Tres punts importants els aconseguits pel cadet del Benihort que segueix lluitant braç a braç amb el Uni-Sport per la 3ª plaça. El Dissabte Sant 5 jugadors del Benjamí "A" de el Benihort van formar el gruix de la Selecció Comarcal que es va imposar brillantment en el prestigiós Torneig de Pasqua que organitza, molt bé per cert, l'Escola de Futbol-Base del Vinaròs C.F. La Selecció Comarcal, en la qual també militaven jugadors del Sant Mateu, La Jana i Vinromà, es va imposar en quarts de final al Cremor (4-0), en semifinals al Tonín (2-0) i a la final al Vinaròs "A" (1-2), després de remuntar un primerenc gol dels amfitrions. Carlos Rico va estar el màxim golejadore del torneig i el porter santmateuà de la selecció, Alex, el menys golejat. També van participar diversos jugadors del Prebenjamí amb la Selecció Comarcal que va jugar el mateix torneig el Diumenge de PasquaPasqua. Després d'eliminar en quarts a l'Ametlla i en semifinals al Vinaròs "B", va caure a la final (4-1), contra el Vinaròs "A".

El Benicarló FS més prop dels Play-off

text LA GRADERIA INQUIETA

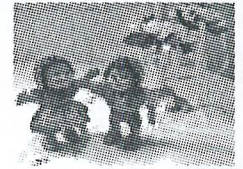
Després de la victòria dissabte passat davant el DKV Zaragoza, i l'alegria per la incorporació de Nano Monegro a la selecció nacional, els afeccionats van sumar aquesta setmana la de la possibilitat que els blaus competeixin pel títol de lliga. Els manys ens sorprenien amb un gol gairebé a l'inici de la trobada, però el Benicarló

va saber treure-li els colors en la pista i va reaccionar immediatament amb contundents atacs a porta, que es van saldar amb el 4-2 final del marcador. Les incidències més destacades del partit van ser la retirada del porter many, Bortolotto, per una lesió provocada després d'una espectacular parada i la força de l'afició que, un dissabte més, va saber estar a l'alçada d'un equip que camina de cara als Play Of. L'entrada que es

va registrar va superar al gloriós partit que es va disputar el dia de Sant Josep. Quaranta punts suma ara el Benicarló, situant-se en cinquena posició de la taula. Tot un triomf que ningú esperava després d'una arrencada nefasta de la lliga. La setmana que ve, l'equip es desplaça a Múrcia, on ens espera El Pozo, el primer classificat de la lliga. Que qui siga repartisca sort, encara que els blaus l'han merescut més que ningú.

UNES NOCES ORIGINALS PER A UNS NUVIS SINGULARS

El nostre cap de redacció, Jordi Maura, va contreure matrimoni dissabte passat amb Vicki Ortolà en l'església del convent de Franciscans de Pego (Alacant), ciutat natal de la núvia. Els actes de celebració de l'enllaç van començar el divendres a la nit en la ciutat alacantina, fins a on es van desplaçar nombrosos amics i familiars del nuvi. Es va donar la circumstància que tant el nuvi com els seus pares van disposar d'un habitatge a tan sols uns passos de la casa de la núvia, pel que el divendres a la nit, es va decidir muntar una festa en el carrer. Els contenidors van fer d'improvisades tanques per a tancar el carrer i gaudir del festeig, animat per una estudiantina i rondalla. La famosa mistela de la zona va ajudar a caldejar l'ambient. El dissabte al migdia, les traques arribades de Benicarló per gentilesa de la Falla El Campanar (Pirotècnia Tomás gaudeix en aquestes dates d'unes merescudes vacances), que va vendre les traques sobrants de les festes falleres als amics de Jordi, rebien la sortida dels seus domicilis dels nuvis. A ritme de taba-

let i dolçaina, el seguici nupcial es va dirigir a peu fins a l'església on Vicki i Jordi van donar el ... Sí vull. La núvia va arribar al temple del braç del seu pare, padrí de la cerimònia, mentre que el nuvi ho feia acompanyat de la seva mare, que va exercir de padrina. La cerimònia va estar ambientada amb música de dolçaina i òrgan, interpretada en directe. A la sortida del temple, les tradicionals traques i la pluja d'arròs van rebre als nous esposos, que van emplenar als seus convidats amb un àgape servit en un conegut restaurant de Pego. A continuació, els nuvis van obrir el ball amb la peça "Baby, Baby", que va executar el grup MfM de Benicarló, que també es va voler sumar a la festa. El nou matrimoni es troba gaudint del seu merescut viatge de nuvis per terres de Jordània, cap a on van partir el passat diumenge. Cal destacar que la núvia va lluir per a l'ocasió un preciós disseny de Jesús del Pozo, que va adaptar al seu gust personal. Per la seva banda, el nuvi es va decantar pel tradicional tratge jaqueta, disseny d'Armani.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores